

[Carl Petersen.]

string er gaaet med i disse Forhandlinger ud fra den Erkendelse, at det var berettiget, at en Del af deres Svinekort blev ført over til det mindre Landbrug.

Det ærede Medlem Hr. Grønning havde en direkte Henvendelse til Regeringspartiernes Ordførere, idet han spurgte, om man med dette Lovforslag havde naaet Grænsen i Henseende til at fordele Produktionen af Svin og stillede hen imod et Monopol for det mindre Landbrug. Jeg vil svare, at vi stiler ikke hen imod et Monopol for det mindre Landbrug, men dermed er ikke sagt, at det ikke i den kommende Tid kan blive nødvendigt at foretage Ændringer i det Reguleringsystem, som fastlægges ved det foreliggende Lovforslag. Det kommer vel altid til at afhænge af, hvordan Produktionsmulighederne til enhver Tid foreligger. Jeg tror, det er klogt at tage disse Betragtninger med, naar man vurderer Forholdene.

Naar det ærede Medlem derefter bekvilede Lovforslagets Lovlighed og i samme Aandedræt meddelte, at blot man sikrede det store Landbrug en højere Kornpris som Erstatning for de Svinekort, det maatte aflevere, ja, saa mente det ærede Medlem — havde jeg Indtryk af —, at saa var Lovforslaget i Grunden lovligt nok. Det ærede Medlems Indvending kan altsaa ikke bunde i nogen særlig juridisk Betragtning, naar man kan købe sig fra Ulovligheden ved at betale en Krone mere pr. Tønde Korn. Naar det ærede Medlem mener, at Mindsteprisen paa Korn ikke staar i noget rimeligt Forhold til de Priser, der kan opnaas for Flæsk, saa er dertil vel at sige, at det er jo ikke de Priser, der er fastlagt som Mindstepriser, der skal tages Hensyn til. Naar man vil vurdere Forholdet mellem Flæskeprisen og Kornprisen i Øjeblikket, saa er det de Priser, som er gældende paa Kornmarkedet, der skal tages Hensyn til. Jeg har ligeledes bemærket, at det ærede Medlem i en Artikel i „Nationaltidende“ for i Gaar havde opgjort Tabet for det store Landbrug til 5 Mill. Kr. for de 120 000 Kort, som maatte afgives til det mindre Landbrug. Ja, jeg skal ikke gaa Regnestykket efter, men nøjes med at konstatere, at man altsaa er klar over, at det Monopol, Landbruget har, har en vis Værdi. Naar man kan opgøre Værdien af de 120 000 Kort saaledes,

saa kan jeg regne ud, at Fortjenesten paa 4 Millioner Kort bliver et anseligt Beløb. Og saa vil jeg overlade det til det ærede Medlem at diskutere det Spørgsmaal med det ærede Medlem Hr. Duborg, der ogsaa ved en bestemt Lejlighed har prøvet at gøre dette Monopols Værdi for Landbruget op, og jeg haaber da inderligt, at han saa ikke saaledes som det ærede Medlem Hr. Duborg bagefter maa staa op her for at forklare, hvad han mente med Udtalelsen om den Værdi.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtalte sin Forbavelse over, at jeg er mit Partis Ordfører vedrørende dette Lovforslag. Grunden til hans Forbavelse skulde være den, at jeg i 1933 paa et bestemt Møde havde talt imod en Forhøjelse af Kornprisen, der skulde fastsættes ved Lov. Jeg finder intet mærkeligt i, at det ærede Medlem er forbavset. Jeg havde fundet det mere mærkeligt, hvis han ikke havde været forbavset, for jeg tror, at det ærede Medlem næsten aldrig bestiger Tingets Talerstol uden at give Udtryk for sin Forbavelse over en eller anden Ting. Det ærede Medlems Forbavelse ved denne Lejlighed er der altsaa ikke noget mærkeligt i, og jeg ved jo, at jeg kan ikke forhindre det ærede Medlem i ogsaa i Fremtiden at give Rollen som den forbavtede Dansker. Jeg synes nu imidlertid, at naar det ærede Medlem omtalte min Stilling dengang, skylder han ogsaa at forklare, hvad min Motivering var. Det er jo altid nødvendigt, hvis man vil forklare noget, saa at gøre det paa en saadan Maade, at det staar i hvert Fald i nogen Relation til Sandheden.

Jeg udtalte udtrykkeligt, at det var ikke af principielle Grunde, jeg var imod en Forhøjelse af Prisen, men jeg tvivlede paa, som de politiske Magtforhold dengang var i den danske Rigsdag, at de Løfter, der blev givet Husmændene om Erstatning, kunde blive opfyldt. Jeg havde den Opfattelse, at det var muligt at foretage en vis Sanering af Landbrugets Gæld paa det paagældende Tidspunkt, men jeg nærede en vis Tvivl om, at det vilde blive til noget under de daværende politiske Magtforhold. Det var Grunden til, at jeg ikke ønskede en Forhøjelse af Kornprisen. Det, at man benyttede sig af Prismekanismen, vilde efter min Opfattelse bevirke, at man forskerttede Mu-